

Takács Judit

Homoszexualitás és társadalom

Tartalom

Bevezetés

Hipotézis

Homoszexuális identitás mint társadalmi tünet

A kutatás társadalmi relevanciája

A könyv felépítése

1. A homoszexualitás történetileg változó kontextusai

1.1. Homoszexualitás: a szó megjelenése

1.2. Homoszexualitás: a kategória lehetséges tartalmi

1.3. Összegzés

2. A homoszexualitás politikája

2.1. A homoszexualitás politikájának meghatározása: általános dilemmák

2.2. A homoszexuális politika korlátai

2.3. Összegzés

3. A homoszexualitással kapcsolatos társadalmi attitűdök Magyarországon a jogalkotás és a jogalkalmazás tükrében

3.1. Az Alkotmánybíróság 22. szeptember 3-i határozata és az azt megelőző helyzet

3.2. A kívánatos heteroszexualitás normája a magyar jogtörténetben

3.3. Az antidiszkriminációs szabályozás felé

3.5. Összegzés

4. A homoszexualitás médiabeli láthatósága és láthatatlansága Magyarországon

4.1. A homoszexualitásról a HVG-ben (1993-20)

4.2. A homoszexualitás és a magyar reklámetika - Esettanulmány

4.3. Összegzés

5. Magyar meleg férfiak értékválasztási sajátosságai

5.1. A négy minta mediánértékeinek összehasonlító vizsgálata

5.2. Az átlagértékek szóródásának vizsgálata szignifikancia-szint és linearitás szempontjából

5.3. A minták vizsgálata sokdimenziós skálázással

5.4. A homoszexualitás mint identitásképző tényező az értékválasztások tükrében - Összegzés

6. A homoszexualitás szociális reprezentációja magyar meleg férfiakkal készített interjúk tükrében

6.1. A minta

6.2. Pillanatkép az 1980-as évek magyar homoszexuális szubkultúrájáról

6.3. Terminológia

6.4. Jó (ma Magyarországon) melegnek lenni?

6.5. Homoszexualitás: adottság és/vagy választás?

6.6. Identitásfenyegetések

6.7. Összegzés

7. Összefoglalás

A leglényegesebb megállapítások

További kutatási irányok kijelölése

Irodalom

Fülszöveg

A homoszexualitás univerzálisan fellelhető viselkedéstípus, a homoszexualitás mint identitásképző tényező azonban a modernitás jellegzetes termékeként jelenik meg: vagyis csak meghatározott típusú - modern - társadalmakra jellemző. A későbbi - posztmodern, későmodern? - időszakból visszatekintve viszont megkérdőjelezhető a homoszexuális identitások létjogosultsága. A társadalmi viszonyok átalakulásával ugyanis fokozatosan eltűnnek a különböző szexuális gyakorlatok társadalmi jutalmazása, illetve büntetése révén elkülönülő homoszexuális és heteroszexuális létformák lényegi különbségei, és így egyre több helyen lehetünk tanúi annak, hogy a homoszexualitás elveszti identitásképző potenciálját, Mindennek velejárója, hogy a homoszexuális gyakorlatokra, illetve a homoszexuálisokra már nem koncentrálódik kényszeresen társadalmi figyelem, s míg az azonos neműek vonzalma továbbra is lényeges jellemzője marad az egyéni életszervezésnek, nem képez akadályt az egyének társadalmi integrációjában.

Kutatásaim történetileg igazolódni látszó előfeltevése, hogy a jól körülhatárolható - kívülről tulajdonított, majd az érintettek által internalizált - homoszexuális identitások létezése egyfajta társadalmi tünetként azonosítható. A mai Magyarországon a homoszexualitás identitásképző tényezőként való működése azt jelzi, hogy a magyar társadalomban az egymást kizáró monolitikus identitásminták az uralkodóak, melyek esetenként komolyan veszélyeztethetik az egyének társadalmi boldogulását. A homoszexuális identitást tehát elsősorban a megbélyegző társadalmi megkülönböztetés, a gyakorlati életben tapasztalható hierarchikus elkülönítés termékeként értelmeztem. Ez a jellemző tekinthető az egyéni - nem csak szexuális, de akár etnikai, vallási, politikai gondolkodásbeli - különbözőséghez való jog elutasításának társadalmi tüneteként.

<http://mek.niif.hu/07000/07076/index.phtml#>